

V?c C-172/08

Pontina Ambiente Srl

v.

Regione Lazio

(žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce podaná Commissione tributaria provinciale di Roma)

„Životní prost?edí – Sm?rnice 1999/31/ES – ?lánek 10 – Zvláštní poplatek za ukládání pevných odpad? na skládku – Podrobení provozovatele skládky tomuto poplatku – Provozní náklady skládky – Sm?rnice 2000/35/ES – Úrok z prodlení“

Shrnutí rozsudku

1. *Životní prost?edí – Odpady – Ukládání odpad? – Sm?rnice 1999/31 – Zásada „zne?iš?ovatel platí“*

(Sm?rnice Rady 1999/31, ?lánek 10)

2. *Sbližování právních p?edpis? – Postup proti opožd?ným platbám v obchodních transakcích – Sm?rnice 2000/35 – Rozsah p?sobnosti*

(Sm?rnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35, ?lánek 1, ?l. 2 bod 1 a ?lánek 3)

1. ?lánek 10 sm?rnice 1999/31 o skládkách odpad?, ve zn?ní na?ízení ?. 1882/2003, je t?eba vykládat v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úprav?, která podrobuje provozovatele skládky poplatku, jenž mu musí být uhrazen místním územn? správním celkem, který uložil odpady na skládku, a která stanoví pen?žité sankce dopadající na tohoto provozovatele v p?ípad? prodlení s úhradou tohoto poplatku, avšak pod podmínkou, že je tato právní úprava doprovázena opat?enými zajiš?ujícími, aby byl uvedený poplatek územn? správními celky hrazen ?ádn? a v krátké lh?t? a veškeré náklady spojené s jeho vymáháním – zejména pak náklady vyplývající z opožd?né úhrady ?ástek, které uvedený místní územn? správní celek z tohoto titulu provozovateli dluží, v?etn? pen?žitých sankcí p?ípadn? uložených posledn? uvedenému subjektu z d?vodu tohoto prodlení – se odrážely v cen?, kterou platí tento územn? správní celek uvedenému provozovateli. Je na vnitrostátním soudu, aby ov?il, zda jsou tyto podmínky spln?ny.

Ponechat takové náklady na provozovateli by totiž vedlo k tomu, že by byl zat?žován náklady spojenými s odstra?ováním odpad?, které nevyprodukoval, ale jejichž odstra?ování pouze zajiš?uje v rámci své ?innosti poskytovatele služeb.

(viz body 38, 41, výrok 1)

2. Článek 1, čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2000/35 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích je třeba vykládat v tom smyslu, že částky, které dluží provozovateli skládky územní správni celek, který uložil odpad na skládku, jako jsou částky dlužné z titulu úhrady určitého poplatku, spadají do působnosti uvedené směrnice, takže členské státy musí v souladu s jejím článkem 3 zajistit, aby se úrok v případě prodlení s platbou uvedených částek, které lze přičíst tomuto místnímu územní správni celku, stal splatným ve prospěch tohoto provozovatele.

(viz bod 48, výrok 2)

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

25. února 2010(*)

„Životní prostředí – Směrnice 1999/31/ES – článek 10 – Zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku – Podrobení provozovatele skládky tomuto poplatku – Provozní náklady skládky – Směrnice 2000/35/ES – Úrok z prodlení“

Ve věci C-172/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Commissione tributaria provinciale di Roma (Itálie) ze dne 1. dubna 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 25. dubna 2008, v řízení

Pontina Ambiente Srl

proti

Regione Lazio,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. Toader, předsedkyně osmého senátu, zastupující předsedkyně druhého senátu, C. W. A. Timmermans, K. Schiemann, P. Kriš (zpravodaj) a L. Bay Larsen, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: R. Fere?, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. června 2009,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Pontina Ambiente Srl F. Zadottim, ragioniere, a A. Presuttim, avvocato,

- za italskou vládu I. Bruni, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. De Bellisem, avvocato dello Stato,
 - za Komisi Evropských společenství A. Aresuem a J. B. Laignelotem, jako zmocněnci,
- po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 17. září 2009,
vydává tento

Rozsudek

1 Tato žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES, článku 10 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 447, dále jen „směrnice 1999/31“), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (Úř. věst. L 200, s. 35; Zvl. vyd. 17/01, s. 226).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Pontina Ambiente Srl (dále jen „Pontina Ambiente“) a Regione Lazio (region Lazio), jehož předmětem jsou dva platební výměry, v nichž se konstatuje, že společnost Pontina Ambiente opožděně uhradila zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku za třetí a čtvrté čtvrtletí roku 2004, a jimiž se ukládají této společnosti sankce, jakož i úhrada úroků z prodlení.

Právní rámec

Právní úprava Unie

3 Bod 29 odvodňovací směrnice 1999/31 zní následovně:

„[V]zhledem k tomu, že je nutno přijmout opatření zabezpečující, aby cena za uložení odpadů na skládce byla stanovena tak, aby byly pokryty veškeré náklady spojené se zřízením a provozem skládky, zahrnující v nejvyšší možné míře finanční jistinu nebo její ekvivalent, které musí provozovatel složit, a předpokládané náklady na ukončení provozu skládky a nutnou následnou péči.“

4 Článek 1 odst. 1 směrnice 1999/31 stanoví:

„Se zřetelem ke splnění požadavků směrnice [Rady] 75/442/EHS [ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23), ve znění rozhodnutí Komise 96/350/ES ze dne 24. května 1996 (Úř. věst. L 135, s. 32; Zvl. vyd. 15/03, s. 59, dále jen „směrnice 75/442“)], zejména články 3 a 4, si tato směrnice klade za cíl stanovit pomocí příslušných technických a provozních požadavků na odpady a skládky opatření, postupy a návody pro předcházení nebo maximální omezení negativních účinků skládkování odpadů na životní prostředí, a zejména znečištění povrchových vod, podzemních vod, půdy a ovzduší a také globální účinky včetně skleníkového efektu, jakož i veškerá z toho plynoucí rizika ohrožení lidského zdraví, a to v průběhu celého životního cyklu skládky.“

5 Podle článku 2 směrnice 1999/31:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

l) *provozovatelem* rozumí fyzická či právnická osoba odpovědná za skládku v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu, v němž se skládka nachází; tato osoba se může změnit v období mezi přípravami na zřízení skládky a obdobím následné péče po ukončení provozu;

[...]

n) *držitelem* rozumí provozce odpadu nebo fyzická či právnická osoba, která tyto odpady vlastní;

[...]“

6 Článek 10 směrnice 1999/31 stanoví:

„členské státy přijmou taková opatření, aby cena požadovaná provozovatelem za ukládání jakéhokoli druhu odpadu na skládce zahrnovala náklady na zřízení a provozování skládky, pokud možno včetně nákladů na finanční jistinu nebo její ekvivalent uvedený v čl. 8 písm. a) bodu iv) a předpokládané náklady na uzavření skládky a následnou péči ukončení provozu alespoň po dobu třiceti let. Na základě požadavků směrnice Rady 90/313/EHS ze dne 7. června 1990 o svobodě přístupu k informacím o životním prostředí [Úř. věst. L 158, s. 56; Zvl. vyd. 15/01, s. 402] zajistí členské státy transparentnost v oblasti shromažďování a využívání veškerých nutných informací týkajících se nákladů.“

7 Článek 3 odst. 1 písm. a) směrnice 75/441 zní následovně:

„členské státy přijmou vhodná opatření na podporu:

a) za prvé, předcházení nebo omezování vzniku odpadů [...]"

8 Článek 1 směrnice 2000/35 stanoví, že se ustanovení této směrnice vztahují na veškeré platby, které jsou úhradou za obchodní transakce.

9 Podle čl. 2 bodu 1 směrnice 2000/35 se „obchodní transakcí“ rozumí „transakce mezi podniky nebo mezi podniky a orgány veřejné moci, která vede k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu“.

10 Článek 3 směrnice 2000/35, nazvaný „Úrok z prodlení v případě opožděné platby“, zejména stanoví, že členské státy zajistí, aby se úrok stal splatným v případě opoždění platby a mohl být požadován věřitelem, který splnil své smluvní a zákonné povinnosti a neobdržel splatnou částku včas, s výjimkou případu, kdy za takové prodlení není dlužník odpovědný.

Vnitrostátní právní úprava

11 Článek 3 odst. 24 zákona č. 549 ze dne 28. prosince 1995 o racionalizačních opatřeních v oblasti veřejných rozpočtů (běžný doplněk GURI č. 302 ze dne 29. prosince 1995, dále jen „zákon č. 549/95“) zavádí zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku s cílem podporovat snížení produkce odpadů a využívání odpadů jako zdroje surovin a energie.

12 Podle čl. 3 odst. 25 zákona č. 549/95 je důvodem pro uložení tohoto poplatku ukládání pevných odpadů na skládku.

13 Z článku 3 odst. 26 zákona č. 549/95 vyplývá, že plátcem tohoto poplatku je provozovatel

podniku zabývajícího se konečným uskladněním, který má povinnost vybírat tento poplatek od územní správního celku, který ukládá odpad na skládku.

14 Článek 3 odst. 27 zákona č. 549/95 stanoví, že zvláštní poplatek za ukládání pevných odpadů na skládku se platí regionálně.

15 Podle čl. 3 odst. 28 a 29 zákona č. 549/95 se povinná částka vypočítá vynásobením částky tohoto poplatku množstvím odpadů uložených na skládku vyjádřeným v kilogramech, jakož i koeficientem, který zohledňuje specifickou hmotnost, kvalitu a podmínky ukládání odpadu na skládku.

16 Článek 3 odst. 31 zákona č. 549/95 stanoví peněžitou sankci za neprovedenou, nedostatečnou či opožděnou provedenou úhradu uvedeného poplatku, která může dosáhnout až čtyřnásobku částky poplatku vztahujícího se k provedené operaci.

17 Článek 1 odst. 1 a čl. 1 odst. 2 písm. a) dekretu s mocí zákona č. 231 ze dne 9. října 2002, kterým se provádí směrnice 2000/35 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (GURI č. 249 ze dne 23. října 2002, s. 16), v zásadě přebírají znění článku 1 a čl. 2 bodu 1 této směrnice.

Spor v povodním řízení a žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

18 Společnost Pontina Ambiente se sídlem v Římě provádí svoz a likvidaci odpadů. Její činnost spočívá zejména v přijímání pevných odpadů pocházejících z různých obcí Regione Lazio na skládku určenou k tomuto účelu, a to k jejich uskladnění, zpracování za účelem výroby vedlejších produktů a kompostu, jakož i ke snížení jejich objemu.

19 Podle zákona č. 549/95 a regionálního prováděcího zákona je společnost Pontina Ambiente plátcem zvláštního poplatku za ukládání odpadů na skládku, který hradí ve prospěch Regione Lazio každé čtvrtletí, přičemž poplatek je splatný nejpozději do konce měsíce následujícího po konci čtvrtletí, v němž došlo k příslušným operacím spočívajícím v uložení odpadů. Společnost Pontina Ambiente je povinna tento poplatek vybrat od obcí, které vyvázejí svůj odpad na skládku.

20 Uvedená společnost opožděně uhradila poplatek za třetí a čtvrté čtvrtletí roku 2004, což vedlo příslušné orgány Regione Lazio k tomu, že jí v říjnu roku 2006 zaslaly dva platební výměry a zároveň jí uložily peněžité sankce podle čl. 3 odst. 31 zákona č. 549/95.

21 Dne 4. ledna 2007 podala společnost Pontina Ambiente ke Commissione tributaria provinciale di Roma žalobu na neplatnost opatření přijatých Regione Lazio.

22 Společnost Pontina Ambiente napadla ustanovení zákona č. 549/95 v tom, že za plátce dotčeného poplatku považuje provozovatele skládky. Odmítá rovněž sankce, jež jí byly uloženy za opožděnou úhradu tohoto poplatku Regione Lazio, jelikož toto prodlení způsobily dotčené obce. Kritizovala skutečnost, že úhrada uvedeného poplatku provozovatelem skládky nezávisí na tom, zda dotčené obce za poskytnuté služby zaplatí, přičemž pro tyto obce není stanovena žádná sankce.

23 Uvedená společnost se zejména dovolávala neslučitelnosti určitých ustanovení, kterými se provádí dotčený poplatek a které se týkají určení jeho plátce a režimu sankcí v případě opožděné úhrady tohoto poplatku, s právem Unie, a konkrétně s články 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES, s článkem 10 směrnice 1999/31, jakož i s relevantními ustanoveními směrnice 2000/35.

24 Jelikož Commissione tributaria provinciale di Roma m?l za to, že žalobní d?vody uvedené spole?ností Pontina Ambiente mohou být opodstatn?né, rozhodl následov?:

„Vzhledem k tomu, že by ?l. 3 odst. 26 a 31 zákona ?. 549/95 [...], jak jej vykládá finan?ní správa, i podle jeho nezpochybnitelného doslovného zn?ní, mohl být v rozporu s ?lánky 12 [ES], 14 [ES], 43 [ES] a 46 [ES], jakož i s ?lánkem 10 sm?rnice 1999/31 [...], a s body 7, 10, 16 a 19 od?vodn?ní sm?rnice 2000/35 [...], a vzhledem k tomu, že tedy vyvstává otázka slu?itelnosti výše uvedených vnitrostátních ustanovení s právním řádem Spole?enství, p?erušuji probíhající řízení a řízení o výkonu platebních vým?r? a obracím se s ?ešením tohoto problému na Soudní dv?r [...], aby rozhodl v rámci svých specifických pravomocí.“

K žádosti o rozhodnutí o p?edb?žné otázce

K p?ípustnosti žádosti o rozhodnutí o p?edb?žné otázce a formulaci otázek

25 Komise Evropských spole?enství má pochybnosti ohledn? p?ípustnosti žádosti o rozhodnutí o p?edb?žné otázce, jelikož p?edkládající soud podle ní jednak výslovn? neformuloval otázku, a jednak uvedená žádost sm?uje k tomu, aby Soudní dv?r rozhodl o slu?itelnosti vnitrostátní právní úpravy s právem Unie.

26 Italská vláda a Komise mimoto tvrdí, že p?edkládací rozhodnutí neobsahuje nic, co by umožnilo pochopit, pro? žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce odkazuje na ?lánky 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES.

27 Je t?eba jednak p?ipomenout, že a?koliv Soudní dv?r nemá v rámci řízení o p?edb?žné otázce pravomoc rozhodovat o slu?itelnosti vnitrostátního opat?ení s právem Unie, m?že nicmén? vnitrostátnímu soudu poskytnout veškeré poznatky k výkladu práva Unie, které mu umožní posoudit tuto slu?itelnost za ú?elem rozhodnutí ve v?ci, která mu byla p?edložena (rozsudek ze dne 16. ?ervence 2009, Futura Immobiliare a další, C?254/08, Sb. rozh. s. I-6995, bod 28 a citovaná judikatura).

28 Dále je t?eba konstatovat, že i když p?edkládající soud výslovn? neformuloval otázku, p?esto dostate?n? objasnil jak skutkový stav, tak i právní souvislosti sporu v p?vodním řízení zp?sobem, který umož?uje Soudnímu dvoru pochopit p?edm?t jeho žádosti a poskytnout mu výklad relevantních ustanovení práva Unie, který m?že být užite?ný pro vy?ešení uvedeného sporu.

29 Tak tomu je, pokud jde o ?lánek 10 sm?rnice 1999/31 a sm?rnice 2000/35. Naopak p?edkládací rozhodnutí nijak neobjas?uje relevanci žádosti o rozhodnutí o p?edb?žné otázce v ?ásti, která se týká ?lánek? 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES. Konkrétn? neup?es?uje, jak by se uvedené ?lánky mohly uplatnit na situaci, kterou popisuje a která, jak poznamenala generální advokátka v bodech 35 a ž 38 svého stanoviska, se jeví jako ryze vnit?ní situace jediného ?lenského státu a neobsahuje žádný prvek, který by ji spojoval se situací p?eshrani?ní.

30 Za t?chto podmínek je t?eba konstatovat, že žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce je p?ípustná krom? ?ásti, která se týká ?lánek? 12 ES, 14 ES, 43 ES a 46 ES.

31 Z informací poskytnutých p?edkládajícím soudem lze vyvodit, že se žádost o rozhodnutí o p?edb?žné otázce týká následujících otázek:

„1) Je t?eba ?lánek 10 sm?rnice 1999/31 vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úprav?, o jakou se jedná ve v?ci v p?vodním řízení, která podrobuje provozovatele skládky zvláštnímu poplatku za ukládání pevných odpad? na skládku, jenž mu musí být uhrazen územn?

správním celkem odstraňujícím odpady skládkováním, a která stanoví v??i tomuto provozovateli peněžní sankce v případě opožděné úhrady tohoto poplatku, aniž by ukládala uvedenému územní správnickému celku povinnost uhradit částku uvedeného poplatku tomuto provozovateli v určité lhůt? a nést v případě opožděné úhrady všechny náklady vzniklé jeho prodlením v?etn? částky peněžních sankcí uložených uvedenému provozovateli?

2) Je třeba směrnicí 2000/35 vykládat v tom smyslu, že částky, které dluží provozovateli skládky územní správnický celek ukládající odpad na skládku, jako jsou částky dlužné z titulu úhrady poplatku, spadají do rozsahu působnosti uvedené směrnice, a tedy členské státy musí podle jejího článku 3 zajistit, že se úrok v případě opoždění platby uvedených částek stává splatným?“

K věci samé

K první otázce

32 Podle článku 10 směrnice 1999/31 přijmou členské státy taková opatření, aby cena požadovaná provozovatelem za ukládání jakéhokoli druhu odpadu na skládku zahrnovala náklady na zřízení a provozování takové skládky.

33 Jak uvedla generální advokátka v bod? 49 svého stanoviska, článek 10 směrnice 1999/31 neukládá členským státům přesný způsob zajištění financování náklad? na skládky. Při současném stavu práva Unie, kdy neexistuje žádná právní úprava, která by byla přijata na základ? článku 175 ES a která by ukládala členským státům přesný způsob zajištění financování těchto náklad?, tedy může být toto financování zajištěno na základ? volby dotčeného členského státu libovoln? prostřednictvím dan?, poplatku nebo jakýmkoliv jiným způsobem (viz, obdobn?, výše uvedený rozsudek Futura Immobiliare a další, bod 48).

34 Z toho vyplývá, že článek 10 směrnice 1999/31 nebrání tomu, aby členský stát zavedl poplatek za ukládání odpad?, jehož plátcem je provozovatel skládky a jenž se přenáší na držitele odpad? odstraňujícího tyto odpady skládkováním. Nebrání ani tomu, aby členský stát stanovil sankce, kterými bude penalizován uvedený provozovatel, který uhradí uvedený poplatek opožděn?, jelikož zavedení takových sankcí, stejn? jako určení plátce takového poplatku, spadá pouze do pravomoci členských stát?.

35 Článek 10 směrnice 1999/31 nicmén? vyžaduje, jak rovněž vyplývá z bodu 29 odvodn?ní této směrnice, aby členské státy přijaly opatření zabezpečující, aby cena za uložení odpad? na skládce byla stanovena tak, aby byly pokryty veškeré náklady spojené s jejím zřízením a provozem.

36 Tento požadavek je výrazem zásady „znečiš?ovatel platí“, která znamená, jak Soudní dv?r již rozhodl v rámci směrnice 75/442 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Ú?. v?st. L 114, s. 9), že náklady na odstraňování odpad? jsou hrazeny jejich držiteli (viz rozsudky ze dne 7. září 2004, Van de Walle a další, C?1/03, Sb. rozh. s. I?7613, bod 57; ze dne 24. ?ervna 2008, Commune de Mesquer, C?188/07, Sb. rozh. s. I?4501, bod 71, jakož i výše uvedený rozsudek Futura Immobiliare a další, body 44 a 45 a citovaná judikatura). Odpovídá také cíli směrnice 1999/31, jímž je podle jejího čl. 1 odst. 1 spln?ní požadavk? směrnice 75/442 a zejména jejího článku 3, který ukládá členským státům mimo jiné přijmout vhodná opatření na podporu předcházení nebo omezování vzniku odpad?.

37 Z toho zejména vyplývá, že a? jsou vnitrostátní pravidla upravující skládky jakákoliv, uvedená pravidla musí zaručit, aby všechny náklady na provoz takové skládky byly skutečn? hrazeny držiteli ukládajícími odpady na skládku za ú?elem jejich odstranění.

38 I když český stát může zavést poplatek z odpadu, jehož plátcem je provozovatel skládky a jenž je hrazen tomuto provozovateli územně správními celky ukládajícími odpady na skládku, je tomu tak za podmínky, že toto daňové ustanovení je doplněno opatřeními zajišťujícími, aby byl poplatek územně správním celkem hrazen řádně a v krátké lhůtě, tak aby uvedený provozovatel nenesl nadměrné provozní náklady spojené s opožděnými úhradami ze strany uvedených územně správních celků, a tak nedocházelo k porušení zásady „znečištovatel platí“. Ponechat takové náklady na provozovateli by totiž vedlo k tomu, že by byl zatěžován náklady spojenými s odstraněním odpadu, které nevyprodukoval, ale jejichž odstranění pouze zajišťuje v rámci své činnosti poskytovatele služeb.

39 V každém případě, stejně jako poplatek, o jaký se jedná ve věci v povodním řízení vypořítaný na základě množství odpadu uložených na skládku, jsou provozním nákladem ve smyslu článku 10 směrnice 1999/31, který musí být zahrnut do ceny, kterou provozovateli skládky hradí držitel odpadu, který je na skládku ukládá, i veškeré náklady spojené s vymáháním částek, které z tohoto titulu držitel odpadu uvedenému provozovateli dluží, zejména se pak musí v této ceně odrazit náklady vyplývající z opožděné úhrady těchto částek, včetně případných nákladů vynaložených na provedení peněžité sankce, aby tak byly splněny požadavky článku 10 směrnice 1999/31.

40 Stejně je tomu i v případě peněžitých sankcí uložených provozovateli skládky z důvodu opožděné úhrady takového poplatku, pokud toto zpoždění bylo způsobeno prodlením s úhradou splatných částek z titulu tohoto poplatku na straně držitele odpadu, což je na předkládacím soudu, aby ověřil.

41 Vzhledem k výše uvedenému je třeba odpovědět na první otázku tak, že článek 10 směrnice 1999/31 je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v povodním řízení, která podrobuje provozovatele skládky poplatku, jenž mu musí být uhrazen místním územně správním celkem, který uložil odpady na skládku, a která stanoví peněžité sankce dopadající na tohoto provozovatele v případě prodlení s úhradou tohoto poplatku, avšak pod podmínkou, že je tato právní úprava doprovázena opatřeními zajišťujícími, aby byl uvedený poplatek územně správními celky hrazen řádně a v krátké lhůtě a veškeré náklady spojené s jeho vymáháním – zejména pak náklady vyplývající z opožděné úhrady částek, které uvedený místní územně správní celek z tohoto titulu provozovateli dluží, včetně peněžitých sankcí případně uložených poslední uvedenému subjektu z důvodu tohoto prodlení – se odrážely v ceně, kterou platí tento územně správní celek uvedenému provozovateli. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny.

Ke druhé otázce

42 Směrnice 2000/35 poté, co stanoví ve svém článku 1, že se její ustanovení vztahují na veškeré platby, které jsou úhradou za obchodní transakce, definuje ve svém čl. 2 bodu 1 „obchodní transakcí“ jako „transakci mezi podniky nebo mezi podniky a orgány veřejné moci, která vede k dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu“.

43 Tato ustanovení byla v podobném znění provedena do italského právního řádu dekretem s mocí zákona č. 231 ze dne 9. října 2002.

44 V daném případě, pokud jde ve věci v povodním řízení o vztah mezi provozovatelem skládky a územně správním celkem odstraňujícím odpady skládkováním, vyplývá z informací obsažených v předkládacím rozhodnutí, že tento provozovatel poskytuje tomuto územně správnímu celku službu, tedy odstraní odpad ukládaných na skládku, za niž mu uvedený územně správní celek poskytuje úplatu zahrnující v souladu s čl. 3 odst. 26 zákona č. 549/95

částku jím hrazeného zvláštního poplatku.

45 Je tedy patrné, že aťkoli italská vláda tvrdí opak, je vztah mezi provozovatelem skládky a územní správním celkem ukládajícím odpady na skládku transakcí mezi podnikem a územní správním celkem, která vede k poskytnutí služby za úplatu, a tudíž obchodní transakcí ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2000/35.

46 Platby, které jsou úhradou za takovou transakci, tedy spadají do rozsahu působnosti směrnice 2000/35.

47 Z toho vyplývá, že v situaci, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, musí členské státy v souladu s článkem 3 směrnice 2000/35 zajistit, aby se úrok stal splatným v případě prodloužení s platbou částek, které z tohoto titulu dluží místní územní správni celek ukládající odpad na skládku provozovateli skládky, které případně zahrnují, jak bylo uvedeno v bodu 38 tohoto rozsudku, částku poplatku, jehož plátcem je tento provozovatel a jenž je hrazen tomuto provozovateli místním územní správním celkem, který tento odpad na skládku uložil.

48 Z výše uvedeného vyplývá, že na druhou otázku je třeba odpovědět tak, že článek 1, čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice 2000/35 je třeba vykládat v tom smyslu, že částky, které dluží provozovateli skládky územní správni celek, který uložil odpad na skládku, jako jsou částky dlužné z titulu úhrady určitého poplatku, spadají do působnosti uvedené směrnice, takže členské státy musí v souladu s jejím článkem 3 zajistit, aby se úrok v případě prodloužení s platbou uvedených částek, které lze přičíst tomuto místnímu územní správni celku, stal splatným ve prospěch tohoto provozovatele.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložением jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Článek 10 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003, je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která podrobuje provozovatele skládky poplatku, jenž mu musí být uhrazen místním územní správním celkem, který uložil odpady na skládku, a která stanoví peněžité sankce dopadající na tohoto provozovatele v případě prodloužení s úhradou tohoto poplatku, avšak pod podmínkou, že je tato právní úprava doprovázena opatřeními zajišťujícími, aby byl uvedený poplatek územní správni celky hrazen řádně a v krátké lhůtě a veškeré náklady spojené s jeho vymáháním – zejména pak náklady vyplývající z opožděné úhrady částek, které uvedený místní územní správni celek z tohoto titulu provozovateli dluží, včetně peněžitých sankcí případně uložených poslední uvedenému subjektu z důvodu tohoto prodloužení – se odrážely v ceně, kterou platí tento územní správni celek uvedenému provozovateli. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda jsou tyto podmínky splněny.

2) Článek 1, čl. 2 bod 1 a článek 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích je třeba vykládat v tom smyslu, že částky, které dluží provozovateli skládky územní správni celek, který uložil odpad na skládku, jako jsou částky dlužné z titulu úhrady určitého poplatku, spadají do působnosti uvedené směrnice, takže členské státy musí v souladu s jejím článkem 3 zajistit, aby se úrok v případě prodloužení s platbou uvedených částek, které

Ize p?i?ít tomuto místnímu územní správniému celku, stal splatným ve prosp?ch tohoto provozovatele.

Podpisy.

* Jednací jazyk: italština.